

TŘETÍ MŠE

MISSA IN DIE - VE DNE

Statio: původně bazilika sv. Petra, od 12. stol bazilika Santa Maria Maggior

Třetí vánoční Mše je plná svaté radosti a současně vážné vznešenosti. In-
triotus připomíná, že *nám* se Dítě narodilo. Malé a bezradné Božské Dítě
v jesličkách není vůbec bezmocné, neboť na jeho ramenou spočívá vlá-
da. Přichází jako posel věčného úradku, aby zbavil lidi jha hříchu (vstupní
modlitba) a všem přinesl spásu a blaženost (srov. 1 Tim 2, 4). On je Pán,
a pokud my jej přijmeme, stane se v nás „odleskem božské slávy Otcovy,
který vše udržuje svým mocným slovem“. (čtení). Dá nám také moc stát se
božími dětmi (Ev.), abychom mohli skutečně vyhovět vysokému nároku
jako Boží děti také žít (srov. Mt 5, 44 n.) Kdo to pochopí, bude nejen zpívat
píseň novou (Intr.), ale také skloní své koleno před Slovem, které se sta-
lo tělem (Ev.) - Z dobrého důvodu se po každé Mši čte začátek Evangelia
podle sv. Jana, neboť právě v každé oběti Mše sv. se tajemství božského
díla spásy pro nás obdivuhodným způsobem zpřítomňuje. Pokud o tom
rozjímáme s postojem víry, můžeme i my v pravdě říci: „Viděli jsme jeho
slávu, slávu, jakou má jednorozený od Otce, plný milosti a pravdy.“ (Jan 1,
14) a pokračovat: „Z jeho plnosti jsme přijali milost za milost“ (Jan 1, 16).

Introitus – vstupní antifona Izaiáš 9, 6

PUER natus est nobis, et
filius datus est nobis: cui-
us impérium super hú-
merum eius: et vocabitur
nomen eius magni consilii An-
gelus. Ps. 97, 1 Cantáte Dómino
cánticum novum, quia mirabilia
fecit. V. Glória Patri.

Dítě se nám narodilo a Syn je
nám dán, jeho vláda spočívá na
jeho ramenou; a bude mu dáno
jméno Anděl veliké rady. **Žalm**
97, 1 Zpívejte Hospodinu píseň
novou, neboť učinil podivuhod-
né věci. V. Sláva Otcí.

Oratio – vstupní modlitba

Concéde, quæsumus, omni-
potens Deus: ut nos Unigé-
niti tui nova per carnem Natívi-
tas liberet; quos sub peccáti iugo
vetústa sérvitus tenet. Per eún-
dem Dóminum.

Popřej, prosíme, všemohoucí
Bože, aby tělesné znovuzrození
tvého Jednorozeného nás vy-
svobodilo ze starého otroctví, ve
kterém nás drží jho hříchu. Skrze
téhož Pána našeho.

Lectio – čtení *Žid 1, 1-12*

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Hebræos. Multifariam, multisque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis: novissime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constituit herédem universórum, per quem fecit et sæcula: qui cum sit splendor glóriæ, et figúra substántiæ eius, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum faciens, sedet ad dexteram maiestátis in excélsis: tanto mélior Angelis effectus, quanto differentius præ illis nomen hereditávit. Cui enim dixit aliquándo Angelórum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursus: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in fílium? Et cum iterum introducit Primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spíritus, et ministros suos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi: virga æquitátis, virga regni tui. Dilexisti iustítiam et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exsultatiónis præ participibus tuis. Et: Tu in princípío, Dómine, terram fundásti: et ópera mánuum tuárum sunt cæli. Ipsi peribunt, tu autem permanébis; et omnes ut vestiméntum veteráscent: et velut amíctum mutábis eos, et

Čtení listu sv. apoštola Pavla židům. Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Pán v minulosti k našim předkům skrze proroky. V této poslední době však promluvil k nám skrze svého Syna. Jeho ustanovil dědicem všeho a skrze něj také stvořil svět. On je odlesk jeho božské slávy a výrazná podoba jeho podstaty, on všechno udržuje svým mocným slovem. Když vykonal očistu od hříchů, zasedl na výsostech po pravici Boží velebnosti a stal se o to vznešenějším než anděl, oč je převyšuje svou důstojností, které se mu trvale dostalo. Vždyť komu z andělů kdy Bůh řekl: [Žalm 2, 7]: „Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil“? A také: [2. Král 7, 14]: „Budu mu Otcem, a on mi bude Synem“? A jinde, když svého Jednorozeného uvádí na okruh zemský, praví [Žalm 96, 7]: „Jemu se mají klanět, všichni Boží andělé.“ O andělích říká: [Žalm 103, 4] „Duchy činíš svými anděly, a plameny ohně svými služebníky.“ Ale o Synovi říká [Žalm 44, 7-8]: „Tvůj trůn, Bože, je od věků na věky, žezlo spravedlnosti je žezlo tvé královské moci. Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost; proto tě pomazal Bůh, tvůj Bůh, olejem radosti před tvými druhy.“ A dále [Žalm 101, 26-28]: „Ty jsi, Pane, na počátku položil základy zemi a dílem tvých rukou jsou nebesa. Ta pominou, ale ty zůstáváš; nebesa

mutabúntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non deficiunt.

Graduale *Zalm 97, 3-4 a 2*

Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri: iubiláte Deo, omnis terra. **℣.** Notum fecit Dóminus salutáre suum: ante conspéctum géntium revelávit iustítiam suam.

Allelúia, allelúia. **℣.** Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte, gentes, et adoráte Dóminum: quia hódie descéndit lux magna super terram. Allelúia.

Evangelium *Jan 1, 1-14*

Inítium sancti Evangelii secundum Ioánnem. In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípío apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum

zetlí jak oděv, jako plášť je svineš a vymění se jako šaty. Ty však zůstáváš stále týž a tvá léta nepřestanou.“

Všechny končiny země uzří spásu našeho Boha. Jásej Bohu celá země. **℣.** Hospodin oznámil svou spásu, před zraky (pohanských) národů odhalil svou spravedlnost.

Aleluja, aleluja. **℣.** Posvěcený den nám zazářil; pojdte, národy, a klaňte se Pánu! Neboť dnes sestoupilo na zem veliké světlo. Aleluja.

Začátek sv. Evangelia podle Jana. Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. Toto bylo na počátku u Boha. Všechno bylo učiněno skrze ně a bez něho nebylo učiněno nic, co bylo učiněno. V něm byl život a život byl světlo lidí. A světlo svítí v temnotě a temnota ho nepojala. Byl člověk poslaný od Boha, jeho jméno bylo Jan. Ten přišel na svědectví, aby svědčil o Světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On nebyl tím Světlem, ale aby svědčil o Světle. Bylo Světlo pravé, které osvětluje každého člověka přicházejícího na tento svět. Na světě bylo a svět byl učiněn skrze něho, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, a vlastní ho nepřijali. Všem, kteří ho však přijali, dal moc stát

non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quo-
tquot autem recepérunt eum, de-
dit eis potestátem fílios Dei fíeri,
his, qui credunt in nómine eius:
qui non ex sanguínibus, neque
ex voluntáte carnis, neque ex vo-
luntáte viri, sed ex Deo nati sunt.
(Hic genuflectitur) ET VERBUM

CARO FACTUM EST, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam eius,
glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

se Božími dětmi, těm, kteří věří
v jeho jméno, kteří se nenarodili
z krve, ani z vůle těla, ani z vůle
muže, ale z Boha (zde pokleká-
me). A SLOVO SE STALO TĚLEM
a přebývalo mezi námi. My jsme
viděli jeho slávu, slávu, jakou má
jednorozený od Otce, plný mi-
losti a pravdy.

Offertorium – antifona k obětování *Žalm 88, 12 a 15*

Tui sunt caeli, et tua est terra: or-
bem terrarum et plenitudinem
eius tu fundásti: iustítia et iudíci-
um praepratio sedis tuae.

Tvá jsou nebesa a tvá je země,
zemský okresek a vše, co je naplňu-
je, jsi založil; spravedlnost a právo
jsou základem tvého trůnu.

Secreta – tichá modlitba

Obláta, Dómine, múnera, no-
va Unigéniti tui Nativitáte
sanctífica: nosque a peccátorum
nostrorum máculis emúnda. Per
eúndem Dóminum.

Obětované dary, Hospodine,
znovuzrozením svého Jednoro-
zeného posvěť a nás očisť od po-
skvrn našich hříchů. Skrže téhož
Pána našeho.

Preface a modlitba Communicantes v kánonu pro dobu vánoční.

Communio – antifona k přijímání *Žalm 97, 3*

Viderunt omnes fines terrae salu-
táre Dei nostri.

Všechny končiny země uzří spá-
su našeho Boha.

Postcommunio – modlitba po přijímání

Praesta, quæsumus, omnípo-
tens Deus: ut natus hódie Šal-
vátor mundi, sicut divínæ nobis
generatiónis est auctor; ita et im-
mortalitátis sit ipse largítor: Qui
tecum vivit.

Uděl, prosíme, všemohoucí Bo-
že, aby dnes narozený Spasitel
světa, jako je nám původcem
božského zrození, byl také dár-
cem nesmrtnosti. Jenž s tebou
žije a kraluje v jednotě Ducha
Svatého Bůh.